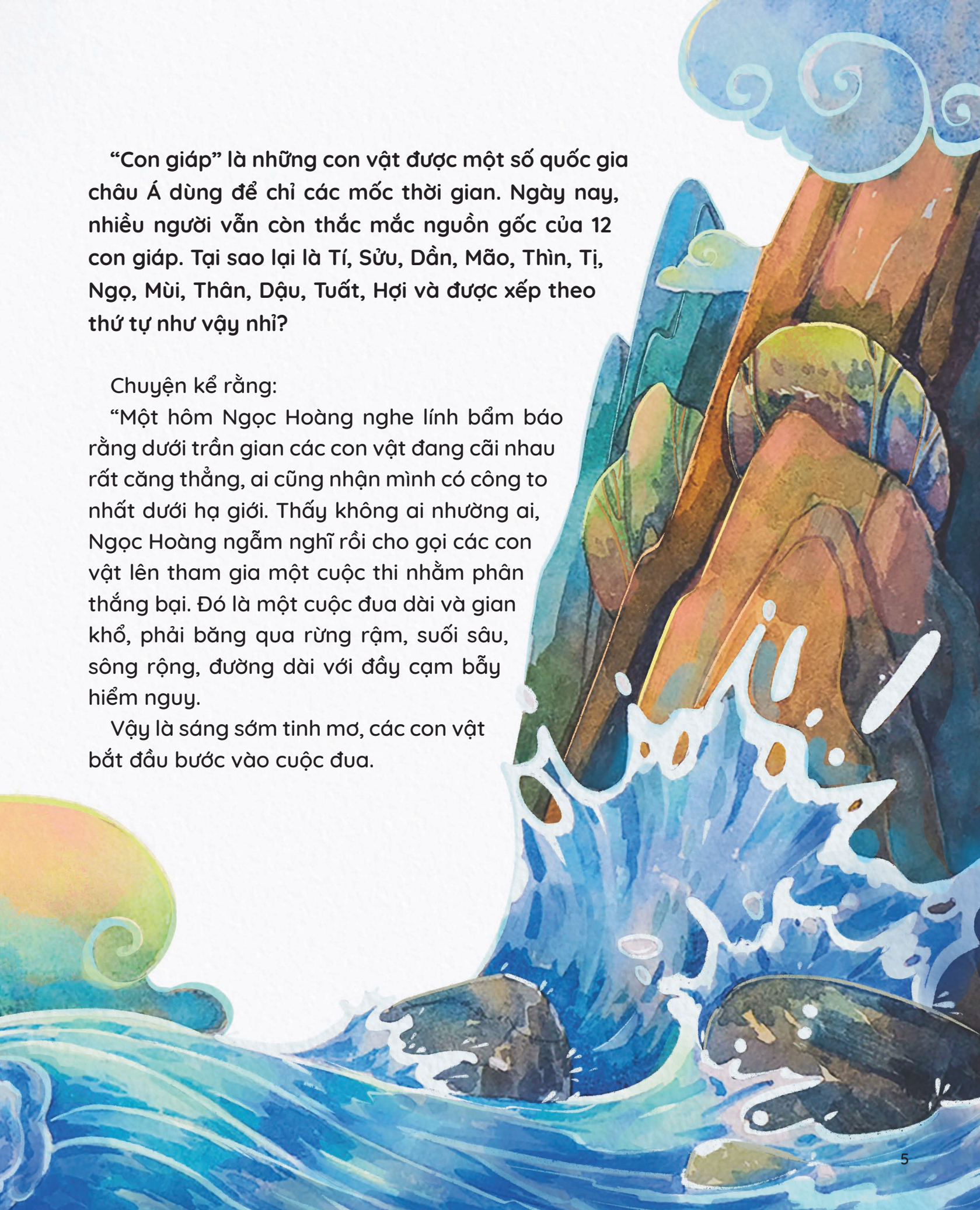

“Con giáp” là những con vật được một số quốc gia châu Á dùng để chỉ các mốc thời gian. Ngày nay, nhiều người vẫn còn thắc mắc nguồn gốc của 12 con giáp. Tại sao lại là Tí, Sửu, Dần, Mão, Thìn, Tị, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi và được xếp theo thứ tự như vậy nhỉ?

Chuyện kể rằng:

“Một hôm Ngọc Hoàng nghe lính bẩm báo rằng dưới trần gian các con vật đang cãi nhau rất căng thẳng, ai cũng nhận mình có công to nhất dưới hạ giới. Thấy không ai nhường ai, Ngọc Hoàng ngẫm nghĩ rồi cho gọi các con vật lên tham gia một cuộc thi nhằm phân thắng bại. Đó là một cuộc đua dài và gian khổ, phải băng qua rừng rậm, suối sâu, sông rộng, đường dài với đầy chạm bẫy hiểm nguy.

Vậy là sáng sớm tinh mơ, các con vật bắt đầu bước vào cuộc đua.

Trâu cần cù và siêng năng nên nhanh chóng dẫn đầu. Nhưng Trâu không biết rằng Chuột nhỏ bé mà khôn lanh đã lén leo lên lưng Trâu tự lúc nào. Khi Trâu sắp cán đích, Chuột ta nhanh chân nhảy lên phía trước và giành chiến thắng. Bởi vậy, con vật đứng đầu trong số 12 con giáp là Chuột (Tí), kế đến là Trâu (Sửu).

Hổ (Dần) dũng mãnh nhưng hơi kém khoản bơi lội, mấy lần suýt ngộp nước vì dòng suối chảy xiết, đành chấp nhận về thứ ba.

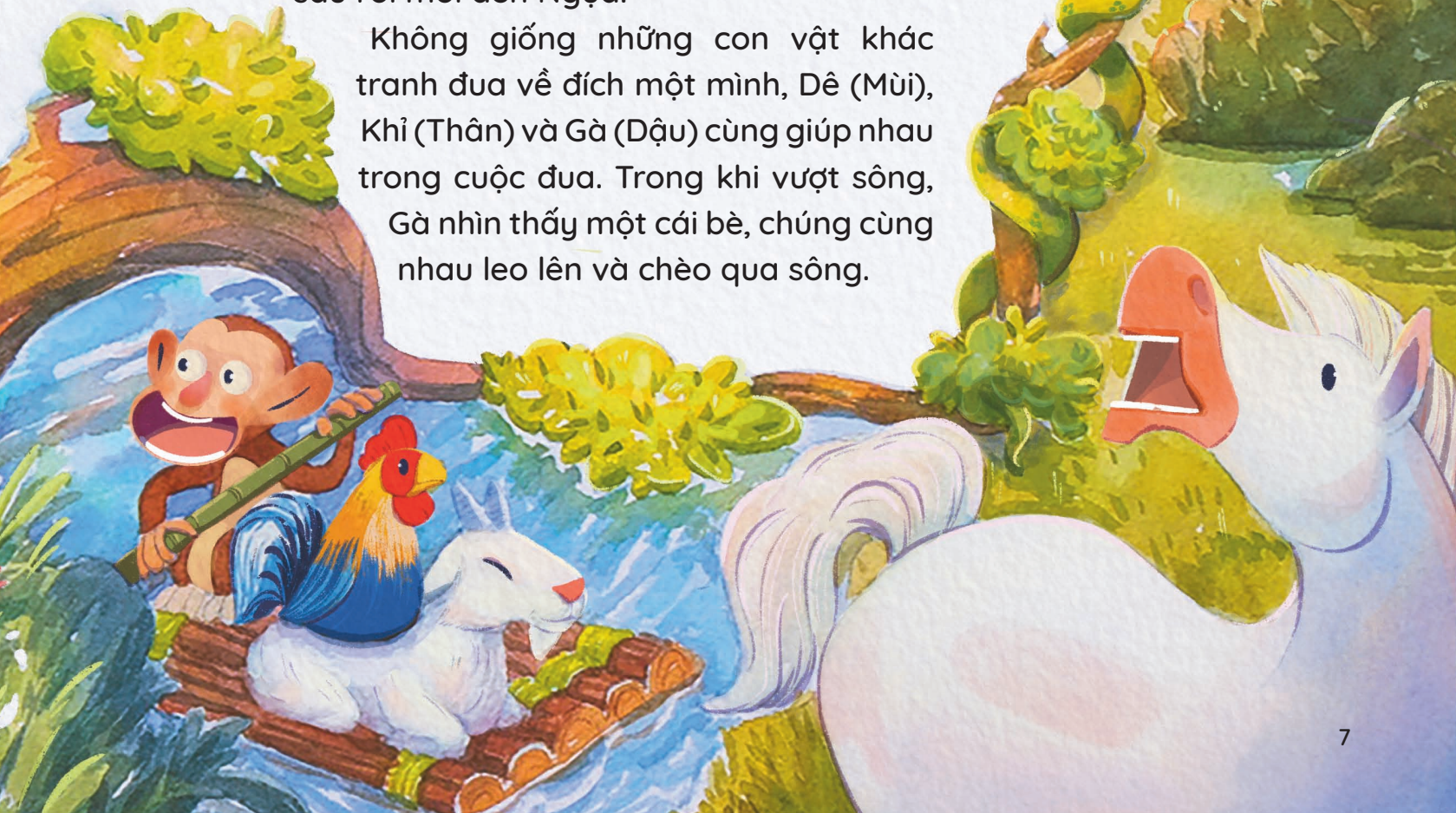
Trong số các con vật tranh tài, Mèo (Mão) và Chuột từng rất thân thiết. Mèo thường dậy muộn nên khi nghe thông báo về cuộc thi, nó nhờ Chuột đánh thức sáng sớm để cùng lên trời. Chuột quên mất lời hẹn, bỏ Mèo ngủ ở nhà. Mèo tỉnh dậy liền ba chân bốn cẳng phóng thực mạng lên trời. Nhờ tinh khôn, nhanh nhẹn, lại bơi giỏi nên Mèo ta cũng kịp về thứ tư. Nhưng cũng từ đó, Mèo và Chuột trở thành kẻ thù không đội trời chung.

Ai cũng ngỡ rằng Rồng (Thìn) vừa khỏe mạnh, vừa biết bay sẽ về đích đầu tiên, nhưng hóa ra Rồng chỉ về vị trí thứ năm mà thôi. Ngọc Hoàng hỏi lí do, Rồng giải bày: “Dọc đường đua con thấy đám cháy lớn dưới trần gian nên phải dừng lại làm mưa dập tắt lửa.” Vì có lòng tốt mà từ đó trở đi, Rồng trở thành loài vật linh thiêng và rất được con người coi trọng.

Lúc sau, Ngựa (Ngọ) đang băng băng về đích thì không rõ Rắn (Tị) từ đâu bò lên trước khiến Ngựa phát hoảng, giật lùi lại một bước. Vậy là Rắn xếp thứ sáu rồi mới đến Ngựa.

Không giống những con vật khác tranh đua về đích một mình, Dê (Mùi), Khỉ (Thân) và Gà (Dậu) cùng giúp nhau trong cuộc đua. Trong khi vượt sông, Gà nhìn thấy một cái bè, chúng cùng nhau leo lên và chèo qua sông.

Ngọc Hoàng rất hài lòng trước nỗ lực và sự đoàn kết của cả nhóm, Ngài xếp cho Dê đứng thứ tám, Khỉ thứ chín, và Gà thứ mười.

Chó (Tuất) vốn chẳng quan tâm tới cuộc thi này, nó đi lại thong dong, nhả nha sữa một tiếng rồi nhảy qua vạch đích, về thứ mười một.

Cuối cùng, Lợn (Hợi) kết thúc cuộc đua và xếp vị trí thứ mười hai.

Ngọc Hoàng hỏi sao lại về đích trễ, Lợn ngại ngùng thưa: “Đọc đường con đói quá nên dừng lại tìm thức ăn. Ăn xong, con buồn ngủ liền chợp mắt. May mà vẫn kịp tỉnh dậy để chạy về đây.”

Mọi người cười ồ: “Ôi, Lợn thật thà quá!”

Kết quả vậy là đã rõ. Kể từ đó, Ngọc Hoàng giao cho 12 con vật luân phiên nhau cai quản từng năm dưới hạ giới, gọi là 12 con giáp. Năm đầu tiên Chuột cai quản gọi là năm Tí, rồi lần lượt tới các con vật khác theo thứ tự trong cuộc thi.”

